

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2011/38/401

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellant], woonachtig te Amstelveen, gericht tegen het besluit van de examencommissie voor de opleiding Rechtsgeleerdheid, verweerster, om appellant niet vrij te stellen van het opnieuw afleggen van het multiplechoicegedeelte van het tentamen Europese Rechtsgeschiedenis en om geen extra tentamengelegenheid te geven.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 1 augustus 2011 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster van 24 juni 2011. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 9 augustus 2011 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil (= heroverweging van het besluit) mogelijk is. Verweerster heeft een dergelijke poging niet zinvol geacht en heeft appellant niet uitgenodigd. Een minnelijke schikking is derhalve niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 22 augustus 2011 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 12 september 2011.

Appellant is in persoon verschenen, vertegenwoordigd door [advocaat].

Verweerster werd vertegenwoordigd door [voorzitter van de Examencommissie].

Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Appellant heeft het tentamen Europese Rechtsgeschiedenis op 27 mei 2011 afgelegd. Een multiplechoicegedeelte maakte deel uit van dat tentamen. Na het tentamen is het verweerster gebleken dat de antwoordsleutel van het mc-gedeelte voor aanvang van het tentamen korte tijd via Blackboard ter inzage was voor studenten. Verweerster heeft daarop besloten het mc-gedeelte van het tentamen ongeldig te verklaren en heeft drie extra herkansingen georganiseerd. Hiertoe heeft verweerster op 31 mei het Examenreglement aangepast. De eerste herkansing vond plaats op 7 juni en de laatste op 14 juli 2011. Appellant stelt dat hem geen blaam treft en dat hij bijgevolg het tentamen niet wenst te herkansen. Hij wenst een beoordeling van het tentamen dat hij op 27 mei heeft afgelegd. Het afwijzen van dit verzoek leidt ertoe dat appellant dit studiejaar het tentamen niet opnieuw kan afleggen, omdat hij tussen 3 juni en 16 juli in het buitenland was. Verweerster is appellant niet tegemoet gekomen door een extra tentamengelegenheid te bieden. Dit leidt tot studievertraging.

Tot slot verwijt appellant verweerster dat het Examenreglement met terugwerkende kracht is gewijzigd, waardoor strijd met het rechtszekerheidsbeginsel is ontstaan.

III. Standpunten van partijen

Appellant stelt dat het ter beschikking stellen van de antwoordsleutel via Blackboard aan de faculteit te wijten is en niet aan de studenten kan worden toegerekend. Appellant vindt het opnieuw laten maken

van het mc-gedeelte van het tentamen dan ook niet correct. Hij heeft om die reden verweerster verzocht om een 'andere oplossing'.

Appellant verzet zich tegen het ongeldig verklaren van het mc-gedeelte van het tentamen Europese Rechtsgeschiedenis, omdat de bevoegdheid daartoe pas achteraf in het Examenreglement is opgenomen. Daarmee staat de rechtszekerheid voor studenten onder druk.

Appellant heeft van de gelegenheden om het tentamen opnieuw af te leggen geen gebruik kunnen maken, omdat hij zich gedurende de periode waarin deze hertentamens werden aangeboden, in het buitenland bevond. Als beloning voor zijn goede studieresultaten tot dan toe had appellant namelijk een cursus Spaans geboekt in Zuid-Amerika. Hij heeft daarom verweerster om een oplossing gevraagd, maar daaraan is geen gehoor gegeven.

Verweerster heeft zich genoodzaakt gezien de fout van vroegtijdige publicatie van de antwoordsleutel die zowel door een medewerker als door de computertechniek kan zijn ontstaan, te herstellen. Het gaat daarbij om de kwaliteit van het tentamen en van de wijze van tentamineren. Verweerster is daartoe verplicht uit hoofde van haar taak ingevolge de WHW. Verweerster heeft ten overvloede een eigen regeling toegevoegd aan het examenreglement, waardoor het tentamen ongeldig verklaard kon worden. Anders dan in het strafrecht, waarop appellant mogelijk doelt, is het in het bestuursrecht mogelijk maatregelen met terugwerkende kracht toe te passen, mits eventuele schadelijke gevolgen worden gecompenseerd. Verweerster heeft die gevolgen gepoogd te beperken door de getroffen studenten ruimschoots in de gelegenheid te stellen het tentamen alsnog af te leggen. Dat appellant juist in die periode niet in Nederland was, hoewel deze was aangemerkt als een onderwijsperiode, komt voor risico van appellant.

IV. Overwegingen van het College

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht. Het College dient daarvoor de vraag te beantwoorden of de beslissing op redelijke gronden tot stand is gekomen en of verweerster ook overigens niet heeft gehandeld in strijd met relevante wet- en regelgeving.

Slechts indien het College tot de conclusie komt dat verweerster niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen, kan het College een daartegen gericht beroep gegrond verklaren. De deskundigheid en bevoegdheid van verweerster in haar hoedanigheid als examencommissie in aanmerking genomen, moet het College met een terughoudende toetsing volstaan.

Het College is van oordeel dat verweerster voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de sleutel van het mc-gedeelte van het tentamen Europese Rechtsgeschiedenis door verschillende studenten is ingezien, voordat het tentamen werd afgenomen. Dat appellant niet zelf de sleutel op intranet heeft ingezien, laat onverlet dat hij wel via andere kanalen van de sleutel kennis kan hebben genomen. Zekerheid daarover kan niet worden verkregen. Had verweerster niet ingegrepen, dan zou er sprake zijn geweest van in ieder geval strijd met het gelijkheidsbeginsel.

Het College acht de belangenafweging van verweerster in dezen voldoende overtuigend. Immers, gezien de noodzaak de kwaliteit van het tentamen te waarborgen was verweerster gehouden een maatregel te nemen. Dit vloeit voort uit de wet: artikel 7.12 lid 1 sub a WHW. Verweerster heeft het nuttig geacht achteraf deze uit de wet voortvloeiende verplichting om te zetten in een bepaling van het examenreglement. Met verweerster is het College van mening dat een bepaling als deze met terugwerkende kracht van toepassing kan worden verklaard, mits de negatieve gevolgen voor de studenten door aanvullend beleid worden gemitigeerd.

Het College is van oordeel dat het een student vrij staat het aangeboden onderwijs niet te volgen, tenzij voor dat onderwijs een aanwezigheidsverplichting geldt, respectievelijk tentamens niet af te leggen.

Indien echter een student, zoals in dit geval appellant, afwezig is zonder dat er sprake is van bijzondere omstandigheden, zoals in de wet bedoeld, komen gevolgen van die afwezigheid tijdens de onderwijsperiode voor risico en rekening van die student.

Alles overwegende komt het College tot het oordeel dat verweerster in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen.

Het College van Beroep is niet bevoegd een vergoeding voor proceskosten toe te wijzen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 30 september 2011 door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. H.A. Verhoef, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

Was getekend,

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 41,-.